

agga temma nou olli ni findlaste woetud, et ei misgi wiſil ei ſündind ſundida ſedda mahha jätta, waid temma püdas fa ſiis ſedda nou tinni, kui sai Turgi rahwa ſure pealikko ja fohtomoistia ette widud. — Ka ſelle ſure ſuggo ülema ſüddaa läks ſelle more mehhe ausa ja jummalakartliko mele pārrast wāgga halledaſs, ja lubbas temmale kōrge ammeti ja suurt warra anda, kui ta peaks Turgi uſſo ſiſſe jáma. — Noor mees tānnas feigefit ſüddameſt ſelle heldusſe eest ja útles: „kuida woib feik mailma warra ja au mind iggawesse nuhtlusſe eest heida?“ Kui ſedda sai waſtant, útles fohtomoistia: ſiis pead fa ſurrema! „Jah,“ waſtas noor mees, „ſedda armo minna ūlſnes ſowin ja paſſun teie käest!“ — Nūud ennam ep olnud temma peale armo - heitmist, fohtomoistia andis kāſko ſedda fohto - paika wia, ja kui ſedda ſeūna widi, tulli Turgi Keifer temma waſto ja laſlis temmale weel kōrgema ammeti parkuda, kui jo enne temmale olli parkutud, agga temma ſest ei holind, waid olli temma ful ūf ſ ford Kristust árrasalgand, teifit forda temma ſedda ennam ei wōtnud tehha, waid tunnistas kui õige riſti - innimenne Jeſuſt Kristust awwalikult innimeste eet, ja wōttis rahholiſſe waimoga, ſilmad taewa pole pōdrdud, ſurmia - hobi waſto. — „Kes mind tunnistab innimeste ees, ſedda

tahhan ka minna tunniſtada emma Iſſa ees kes taewaſ on; agga kes ial mind árrasalgab innimeste ees, ſedda minna ka tahhan árrasalgada omma taewase Iſſa ees!“ — Matt. 10, 32 ja 33.

Kurjast ſüddameſt touſwad feik furjad himmud ja ihhaldamisſed.

Innimete ſiis on, kui nemmad patto ja furja tewad, et nemmad ennamiste iſſeenast wabbandawad ja omma ſu teiſte innimete peale liukawad, agga unnuſtawad mis pühha firri meile útſeb: „hea innimenne ſadab head ette ſeit hea ſüddame warranduſſest; ja furri innimenne aiab furja wålja ſeit kurjast warranduſſest!“ Menda olli ūks mees, kes feige innimestega, kellega temmale teggemist olli, tūlis ja riduſ ellas, ſepārrast temma útles iſſeenne waſto: miina tahhan ūklasse fohta miina ellama, ful ſiis ſaab mulle rahho olla!“ — Sedda rákides, wōttis temma nou lätte, ſedda fa tehha. — Juhtuſ ſiis, kui ennesel fauſi ſiſſe olli wet windand, et kruuſ, kui olli tādetud, ūmber kukkus ja feik wessi mahha jooksiſ; temma tāitis ſedda fauſi teifit forda, panni